

Senzillament. Omplerts per les seccions comarcals els QUESTIONARIS de què parlàvem fa poc, revisats que fossin per la COMISSIÓ CONTROLADORA i aprovats els CENSOS ECONOMICS de cada poble de Catalunya per la JUNTA de la SECCIÓ DE PARTITS MEDICS i CONSELL del SINDICAT, n'hi hauria prou i suficient en anar al funcionament de l'OFICINA DE RECAPTACIÓ proposada per nosaltres en 1921, (núm. 16 del BUTLLETÍ) perquè ningú no hagués de trobar en falta la solvència i garantia de les esmentades JUNTES de VEINS i MUNICIPIS.

Tampoc seria necessari d'apellar a la coacció de condemnar a NO TROBAR ALTRE METGE, perquè amb aquesta organització els acords del Sindicat i de la Federació dels Col·legis de Metges de Catalunya no serien lletra morta. L'OFICINA DE RECAPTACIÓ seria una garantia per a nosaltres i pels pobles, car uns i altres gaudiríem de llibertat per tal d'aconseguir que EL CLIENT ESCOLLÍS EL SEU METGE I EL METGE ESCOLLÍS EL SEU CLIENT. (3.ª de les aspiracions de l'estament mèdic).

Número d'habitants que constituïran un partit mèdic

Segueix el Dr. Mestres i Miquel:

“Una vegada per sempre havem de fer l'afirmació que si considerem que el client té el perfecte dret d'escollir el seu metge, té la ineludible obligació de pagar-lo com correspon, i nosaltres tenim el dret de no acceptar-lo, de fixar el MAXIM DE FAMÍLIES que atenint-nos als interessos de la clientela i les conveniències i possibilitats del metge formaran un partit mèdic. Però, si dintre del grup que constitueix un partit mèdic hi ha un número de ciutadans que volen ésser assistits per un metge propi se'ls ha de respectar aquest dret mentre i tant donin la garantia de fer-li un MÍNIM acordat i per un termini convingut, i amb el previ compromís de cessar l'assistència en el moment que no hi hagi la garantia en el pagament.

Exceptuant aquestes circumstàncies excepcionals, de MIL a DOS MIL HABITANTS són els que, amb garantia de bon

servei, pot servir un metge; número que variarà i podran apreciar les juntes comarcals, segons la salubritat de la comarca topogràfica, estat econòmic, etc., etc...”

Vet ací, lector, i company, el vertader “CLOU” del projecte. Sí. És indiscutible, i totalment indiscutible, que si el client pot escollir el seu metge, NOSALTRES, en justa reciprocitat, hauríem de poder escollir o no admetre el client. És aquesta la tercera de les tres grans aspiracions formulades pel Dr. F. Proubasta i que amb molta anterioritat PRECONITZA ja el Dr. Mestres i Miquel. Les paraules del Dr. Mestres advoquen en el sentit que NO HAURIA d'haver-hi, MAI, un sol metge en una població; altrament no podríem comprendre com EN JUSTA RECIPROCIAT ens seria tolerat que nosaltres NO ADMETÉSSIM—estan sols en un poble—en ús del nostre perfecte dret un client que no ens plagués o no mereixés, pel que fos, el favor dels nostres serveis. Això únicament seria possible en pobles on hi haguessin dos o més metges. Per això, INTENCIONADAMENT, fèiem constar que les paraules del ponent advoquen en el sentit de procurar que en TOTS els pobles hi hagi més d'un metge. Podrà semblar un impossible i, tanmateix no ho és. Els mateixos pobles ens han demostrat com és possible que n'hi visquin dos o més quan així els ho ha fet estimar necessari el seu esperit de tribu i les seves divisions partidistes. I on ha estat demostrat amb més freqüència, és precisament en els pobles de més escàs veïnatge. Cal no oblidar-ho. És un fet d'un valor i d'una ensenyança definitives.

Pel fet d'aquesta ensenyança i aquesta valor, és pel que creiem necessari d'estudiar la manera FACIL I DIGNA de resoldre el problema de PLETORA i conjuntament el del nostre MAL-ESTAR ECONOMIC i d'acord amb la instauració d'UNA JORNADA MAXIMA de treball que ens permeti treballar amb tota cura i d'acord amb els avenços de la medicina actual.

Si volem ésser conseqüents i volem acceptar ÍNTEGRAMENT l'esperit i la lletra de la primitiva ponència del Dr. Mestres i Miquel, cal fer una virada en rodó. Ara que aquesta virada ha d'ésser feta procurant comptar amb la simpatia de l'opinió pública: puix prescindint de l'opinió pública—d'aquesta atmosfera tan necessària